Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

22 март 2012 година*

„Конкуренция — Административно производство — Решение за отправяне на искане за предоставяне на информация — Необходим характер на поисканата информация — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране — Пропорционалност“

По съединени дела T-458/09 и T-171/10,

Slovak Telekom a.s., установено в Братислава (Словакия), за което се явяват първоначално M. Maier, L. Kjølbye и D. Geradin, впоследствие Kjølbye, Geradin и G. Berrisch, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която по дело T-458/09 се явяват г-н F. Castillo de la Torre и г-жа K. Mojzesowicz, а по дело T-171/10 — г-н Castillo de la Torre, г-жа Mojzesowicz и г-н J. Bourke, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искания за отмяна, от една страна, на Решение C (2009) 6840 на Комисията от 3 септември 2009 година относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело COMP/39.523 — Slovak Telekom), и от друга страна, на Решение C (2010) 902 на Комисията от 8 февруари 2010 година относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1 от Регламент № 1/2003 (дело COMP/39.523 — Slovak Telekom),

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: г-н L. Truchot, председател, г-жа M. E. Martins Ribeiro (докладчик) и г-н H. Kanninen, съдии,

секретар: г-жа J. Weychert, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 септември 2011 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства в основата на спора

1 Жалбоподателят Slovak Telekom a.s. е дружество, учредено на 1 април 1999 г. в Словашката република, 51 % от което са собственост на Deutsche Telekom AG, а 49 % — на словашкото правителство. То предоставя по-специално национални и международни телефонни услуги, широколентови интернет услуги и голям набор от други далекосъобщителни услуги, включващи мрежи за предаване на данни, услуги с добавена стойност и наети линии.

2 Между 13 и 16 януари 2009 г. Комисията на Европейските общности извършва проверка в помещенията на жалбоподателя в съответствие с член 20 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата на конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

3 С писмо от 14 април 2009 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че на 8 април 2009 г. е взела решение да започне по отношение на него производство за установяване на нарушение на член 82 ЕО по дело COMP/39.523. В това отношение Комисията посочва, че започването на това производство е свързано с възможното съществуване на отказ от страна на жалбоподателя и на контролираните от него дружества в Словашката република да сключат сделки относно необвързан достъп на едро до абонатната линия и други видове високоскоростен достъп на едро, на евентуално свиване на маржовете, що се отнася до необвързания достъп на едро до абонатната линия и други видове високоскоростен достъп на едро, и на други практики за изключване или дискриминация, като смесените пакетни продажби и обвързаните продажби, що се отнася до услугите на едро и на дребно за високоскоростен достъп (съображение 1 от обжалваното решение по дело T-458/09, наричано по-нататък „обжалвано решение I“; съображение 1 от обжалваното решение по дело T-171/10, наричано по-нататък „обжалвано решение II“).

4 На 17 април 2009 г. Комисията иска информация от жалбоподателя по силата на член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003 (съображение 2 от обжалвано решение I; съображение 7 от обжалвано решение II).

5 С писмо от 4 юни 2009 г. жалбоподателят посочва на Комисията, че искането от 17 април 2009 г. за предоставяне на информация се отнася и до период, предхождащ присъединяването на Словашката република към Европейския съюз, и че Комисията не е компетентна да приложи членове 81 ЕО и 82 ЕО спрямо твърдяно неправомерно поведение на жалбоподателя преди 1 май 2004 г. Той подчертава също, че Комисията не може да установи нарушение за този период, нито да иска систематично информация за същия. Жалбоподателят предлага да продължи да предоставя обща информация относно периода преди 1 май 2004 г. Що се отнася до по-подробните данни и изчисления, той предлага да ограничи отговорите си до периода след тази дата (съображение 3 от обжалвано решение I; съображение 8 от обжалвано решение II).

6 С писмо от 5 юни 2009 г. Комисията отговаря на жалбоподателя, че в настоящия случай не става въпрос за установяване на нарушение на правилата на конкуренция на Съюза за периода преди 1 май 2004 г., а по-скоро за получаване на конкретна фактическа информация, част от която се отнася и до посочения период. Всъщност според Комисията тази информация е релевантна за преценката на съвместимостта на поведението на жалбоподателя с член 82 ЕО след 1 май 2004 г. при пълно познаване на фактите и на техния конкретен икономически контекст. Ето защо Комисията настоява да ѝ бъде изпратена цялата поискана информация (съображение 4 от обжалвано решение I; съображение 9 от обжалвано решение II).

7 С приложено писмо от 11 юни 2009 г. жалбоподателят повтаря възраженията, изложени в писмото му от 4 юни 2009 г., и уточнява, че според него не е достатъчно, че информацията може да бъде полезна за целите на преценката на поведението му в неговия икономически контекст. При все това той изпраща на Комисията исканата от нея информация, като същевременно посочва, че си запазва правото да се противопостави на всяко използване от страна на Комисията на тази информация по отношение на него, както и на документите за периода преди присъединяването на Словашката република към Съюза, събрани от Комисията по време на проверката през януари 2009 г. (съображение 5 от обжалвано решение I; съображение 10 от обжалвано решение II).

8 На 13 и 14 юли 2009 г. Комисията извършва нова проверка.

9 С писмо от 17 юли 2009 г. Комисията иска от жалбоподателя допълнителна информация съгласно член 18, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1/2003, включително информация и документи за периода преди 1 май 2004 г. (съображение 7 от обжалвано решение I; съображение 11 от обжалвано решение II).

10 С писмо от 14 август 2009 г. жалбоподателят повтаря възраженията си относно предоставянето на информация и документи за периода преди 1 май 2004 г. Той посочва също, че вследствие на искането от 17 април 2009 г. за предоставяне на информация той доброволно е предоставил на Комисията обща информация относно периода преди 1 май 2004 г. за изясняване на контекста на изпратената ѝ информация, но че няма да предостави по-подробни данни и изчисления относно този период. Така жалбоподателят посочва, че е решил да не изпраща на Комисията информация относно „предприсъединителния“ период, що се отнася, от една страна, до въпроси 4 а) и 4 б) от искането от 17 юли 2009 г. за предоставяне на информация, които са свързани с предаването „ATM“ (Asynchronous Transfer Mode) и с неговата основна мрежа, и от друга страна, що се отнася до въпроси 16 и 17 от посоченото искане за предоставяне на информация. Той обаче посочва, че решението му не се отнася до някои поискани във въпрос 12 от искането от 17 юли 2009 г. за предоставяне на информация данни за 2004 г. относно рентабилността на някои от неговите продукти, тъй като не било възможно отделяне по разбираем начин на разглежданите данни (съображение 9 от обжалвано решение I; съображение 11 от обжалвано решение II).

Обжалвано решение I

11 На 3 септември 2009 г. Комисията приема Решение C (2009) 6840 относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1 от Регламент № 1/2003 (дело COMP/39.523 — Slovak Telekom).

12 В обжалвано решение I Комисията посочва, че съгласно член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003, за да изпълни задълженията, възложени ѝ с посочения регламент, тя може чрез обикновено искане или чрез решение да изиска от предприятията и от сдруженията на предприятия да предоставят цялата необходима информация. Според Комисията нейната компетентност да поиска такава информация не може да бъде ограничена до периода, за който е оправомощена да установи нарушение на членове 81 ЕО и 82 ЕО (съображение 11 от обжалвано решение I).

13 Така Комисията счита, че в качеството ѝ на полагащ дължимата грижа административен орган тя следва да събере всички свързани с делото данни. Тя посочва, че в настоящия случай тази задача се състои в това да се прецени, освен контекста на продажбите и развитието на широколентови услуги и на „тройни“ пакетни услуги [„triple play“], предоставяни на дребно и едро след 1 май 2004 г., контекста на планирането и подготвянето на тези услуги, свързаните с тях инвестиции и тяхното пускане на пазара, както и тяхното развитие до приемането на обжалвано решение I

(по-специално що се отнася до 2003 г. и първите четири месеца на 2004 г.), независимо от обстоятелството, че някои от тези събития са настъпили преди приемането на Словашката република в Съюза. Комисията допълва, че щом като може да включи такива фактически констатации в решение за налагане на глоби, е компетентна въз основа на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003 да поиска предоставянето на информация и документи, които ѝ позволяват да направи посочените констатации (съображение 12 от обжалвано решение I).

14 В това отношение най-напред Комисията приема, че данните за периода преди 2004 г. относно развитието на пазарите на далекосъобщенията и дейностите на жалбоподателя на тези пазари са релевантни за анализа на поведението на жалбоподателя след 1 май 2004 г., по-специално за целите на определянето на разглежданите пазари и на установяването на евентуално господстващо положение на жалбоподателя на тези пазари след 1 май 2004 г., тъй като такива преценки не могат да се основават на статични данни, а трябва да отчитат икономическото развитие, по-специално през периода преди 1 май 2004 г. (съображение 13 от обжалвано решение I).

15 По-нататък Комисията посочва, че предаването „АТМ“ и основната мрежа на жалбоподателя (точки I и II от приложение I към обжалвано решение I) са били пуснати преди 1 май 2004 г. и че към датата на посоченото решение жалбоподателят все още ги използвал при предоставяне на широколентови услуги на едро и дребно (съображение 14 от обжалвано решение I).

16 Накрая, Комисията отбелязва, че документите, посочени във въпроси 16 и 17 от приложение III към искането на Комисията за предоставяне на информация и споменати в точки III и IV от приложение I към обжалвано решение I, се отнасяли до широколентови услуги на едро и дребно, които били пуснати на пазара през 2003 г. и които жалбоподателят продължил да предоставя след 1 май 2004 г. Тя уточнява, че разглежданата информация се отнасяла до планирането и пускането на пазара на посочените услуги, свързаните с тях инвестиции и тяхното развитие, положението им на пазара, тяхното нормативно уреждане, конкурентните им продукти и други релевантни обстоятелства. Комисията допълва, че други документи се отнасяли до стратегията на дружеството на пазара на широколентови услуги, стратегията на нормативно уреждане, прогнозите и обсъжданията относно положението на пазара и реакциите на жалбоподателя в това отношение, както и до подготвянето на референтната оферта за необвързания достъп до абонатните линии и свързаните с нея въпроси на нормативното уреждане. Поради това в настоящия случай посочените документи били от полза за разследването на Комисията и необходими по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003, за да се прецени общият икономически и финансов контекст на пускането на пазара и предоставянето на дребно и едро на услуги за широколентов достъп на територията на Словашката република, както и съвместимостта на поведението на жалбоподателя с правилата на конкуренция на Съюза (съображение 15 от обжалвано решение I).

17 Разпоредителната част на обжалвано решение I гласи следното:

„Член 1

Slovak Telekom a.s. трябва да предостави не по-късно от 22 септември 2009 г. посочената в приложение I към настоящото [р]ешение информация. Приложение I е неразделна част от настоящото [р]ешение.

Член 2

Ако Slovak Telekom не предостави надлежно и изцяло исканата информация в посочения в член 1 срок, ще му бъде наложено периодично санкционно плащане в размер от 1 % от дневния му оборот през предходната стопанска година, който съответства на 28 114 EUR [...] за всеки ден забава, изчислен от датата, определена в настоящото [р]ешение.

Член 3

Адресати на настоящото [р]ешение са Slovak Telekom, a.s. със седалище Karadžičova 10, 825 13 Братислава, Словашка република, както и всички пряко или непряко, самостоятелно или съвместно контролирани от него предприятия“.

18 На 22 септември 2009 г. жалбоподателят предоставя на Комисията цялата поискана от нея информация.

Обжалвано решение II

19 На 8 февруари 2010 г. Комисията приема Решение C (2010) 902 относно производство по прилагане на член 18, параграф 3 и на член 24, параграф 1 от Регламент № 1/2003 (дело COMP/39.523 — Slovak Telekom).

20 В обжалвано решение II Комисията напомня по същество няколко съображения, които вече се съдържат в обжалвано решение I (съображения 2, 5 и 6 от обжалвано решение II) (вж. точки 12 и 13 по-горе).

21 Освен това най-напред Комисията посочва, че поисканият в точка 1 от приложение I към обжалвано решение II „доклад тип UCN“ за 2003 г. съдържа счетоводни данни за широколентовите услуги, предоставяни на едро и дребно от жалбоподателя, като приходите, разходите и рентабилността. Ето защо според нея този документ ѝ е необходим, за да прецени рентабилността на широколентовите услуги на жалбоподателя през целия период между тяхното пускане на пазара през 2003 г. и датата на обжалвано решение II (съображение 3 от обжалвано решение II).

22 По-нататък Комисията посочва, че поисканите в точки 2—4 от приложение I към обжалвано решение II информация и документи за 2003 г., свързани с разходите за придобиване на нови клиенти и с определени капиталови разходи на Slovak Telekom за предоставянето на някои широколентови услуги, са необходими за преценката на поведението след 1 май 2004 г., за което се твърди, че представлява злоупотреба. Всъщност тя счита, че понасяните в хода на една стопанска година разходи, каквито са капиталовите и оперативните разходи, можели да бъдат амортизирани през по-продължителен период от време и че това се отразявало върху изчисляването на разходите и рентабилността през следващите стопански години (съображение 3 от обжалвано решение II).

23 Накрая, Комисията приема за удачно да поиска с решение да бъде предоставена разглежданата информация, предвид по-специално опасността от закъснение при нейното изпращане, поради факта че в миналото жалбоподателят отказал да предостави информация за периода преди 1 май 2004 г., и предвид жалбата за отмяна на обжалвано решение I във висящото пред Общия съд производство по дело T-458/09 (вж. точка 25 по-долу) (съображения 7 и 13 от обжалвано решение II).

24 Разпоредителната част на обжалвано решение II гласи следното:

„Член 1

Slovak Telekom a.s. трябва да предостави не по-късно от 23 февруари 2010 г. посочената в приложение I към настоящото [р]ешение информация. Приложение I е неразделна част от настоящото [р]ешение.

Член 2

Ако Slovak Telekom не предостави надлежно и изцяло исканата информация в посочения в член 1 срок, ще му бъде наложено периодично санкционно плащане в размер от 1 % от дневния му оборот през предходната стопанска година, който съответства на 28 114 EUR […] за всеки ден забава, изчислен от датата, определена в настоящото [р]ешение.

Член 3

Адресати на настоящото [р]ешение са Slovak Telekom, a.s., със седалище Karadžičova 10, 825 13 Братислава, Словашка република, както и всички пряко или непряко, самостоятелно или съвместно контролирани от него предприятия“.

Производство и искания на страните

25 Жалбоподателят подава настоящите жалби в секретариата на Общия съд съответно на 13 ноември 2009 г. по дело T-458/09 срещу обжалвано решение I и на 15 април 2010 г. по дело T-171/10 срещу обжалвано решение II.

26 В тези жалби жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени съответно обжалвано решение I и обжалвано решение II,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

27 По всяка жалба Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

28 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (осми състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от неговия процедурен правилник, приканва Комисията да представи документи. Тя изпълнява искането в определения срок.

29 Вследствие на искане в този смисъл на жалбоподателя, на което Комисията не се противопоставя, с определение на председателя на осми състав от 30 юни 2011 г. дело T-458/09 и дело T-171/10 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

30 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 15 септември 2011 г.

От правна страна

31 В подкрепа на всяка от жалбите си жалбоподателят излага три правни основания. Първото правно основание е изведено от грешка при прилагането на Регламент № 1/2003. Второто правно основание е изведено от нарушение на „принципа на справедлив съдебен процес“. Накрая, третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

По първото правно основание, изведено от грешка при прилагането на Регламент № 1/2003

32 С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на Регламент № 1/2003. Според жалбоподателя, щом като не е компетентна да приложи членове 82 ЕО и 102 ДФЕС за действия на територията на Словашката република преди присъединяването ѝ към Съюза, Комисията не била оправомощена да иска по силата на член 18, параграф 3 от този регламент информация за периода преди посоченото присъединяване.

33 В това отношение жалбоподателят напомня, че членове 82 ЕО и 102 ДФЕС не се прилагат за обхванатия от обжалваните решения период, тъй като компетентността на Комисията се свежда до злоупотреби, извършени от предприятия с господстващо положение в рамките на общия пазар или на съществена част от него, доколкото те могат да повлияят върху търговията между държавите членки. В настоящия случай обаче тези условия не били налице преди 1 май 2004 г. Всъщност преди тази дата словашкият пазар на далекосъобщенията не бил част от общия пазар и поведението на жалбоподателя не можело да повлияе върху търговията между държавите членки. Впрочем Комисията не оспорвала това в обжалвани решения I и II. Освен това с Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Словашката република, от друга страна (ОВ L 359, 1994 г., стр. 2) членове 81 ЕО и 82 ЕО, както и членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС не ставали пряко приложими за Словашката република преди присъединяването ѝ към Съюза.

34 Според жалбоподателя задълженията и правомощията на Комисията, които следват от Регламент № 1/2003, по-специално от член 18, параграф 3 и от член 24, параграф 1, буква г) от него, били определени и ограничени от целта на разследването, а именно прилагането на правилата на конкуренция на Съюза, и следователно от приложното поле на членове 81 ЕО и 82 ЕО, от една страна, и на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, от друга страна. В това отношение понятието „необходима информация“, съдържащо се в член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003, изисквало наличието на достатъчна връзка между искането за предоставяне на информация и предполагаемото нарушение. По настоящите дела обаче не съществувала никаква връзка между исканата информация и твърдяното нарушение, тъй като никакво нарушение не можело да бъде установено преди 1 май 2004 г. Следователно на Комисията не било разрешено да извършва разследване съгласно членове 82 ЕО и 102 ДФЕС и тя не можела да се основава на информация, свързана с поведението на жалбоподателя през периода преди присъединяването на Словашката република към Съюза, за да прецени съвместимостта на практиките на жалбоподателя с правилата на конкуренция на Съюза след посоченото присъединяване.

35 В самото начало следва да се отбележи — както Комисията изрично посочва в адресираното до жалбоподателя писмо от 5 юни 2009 г. (вж. точка 6 по-горе), в съображение 4 от обжалвано решение I и в съображение 9 от обжалвано решение II и повтаря в писмените си изявления и в хода на съдебното заседание, — че обжалвани решения I и II имат за цел получаването на конкретна фактическа информация, част от която се отнася за периода преди 1 май 2004 г., за да се извърши разследване във връзка с възможното съществуване след тази дата на отказ от страна на жалбоподателя и на контролираните от него дружества да сключват сделки, на евентуалното свиване на маржовете и на всяко друго евентуално поведение на изключване, що се отнася до услуги на едро за необвързан достъп до абонатната линия, други услуги на едро за широколентов достъп и услуги на дребно за широколентов достъп. За сметка на това Комисията посочва, че на този етап не ставало въпрос за установяване на нарушение на правилата на конкуренция за периода преди 1 май 2004 г.

36 Следва да се посочи, че съгласно член 3, параграф 1, буква ж) ЕО дейността на Европейската общност включва, при условията и сроковете, предвидени в Договора, система, която да гарантира ненарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар. Освен това след влизането в сила на Договора от Лисабон член 3, параграф 3 ДЕС уточнява, че Съюзът установява вътрешен пазар. В съответствие с Протокол № 27 относно вътрешния пазар и конкуренцията, приложен към Договора за ЕС и Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ C 83, 2010 г., стр. 309) вътрешният пазар включва система, която гарантира, че няма нарушаване на конкуренцията.

37 Членове 81 ЕО и 82 ЕО, както и членове 101 ДЕФС и 102 ДФЕС спадат към правилата относно конкуренцията, които като визираните в член 3, параграф 1, буква б) ДФЕС са необходими за функционирането на посочения вътрешен пазар.

38 Всъщност тези правила имат за цел именно да се предотврати нарушаването на конкуренцията за сметка на общия интерес, на интересите на отделните предприятия и на потребителите, като по този начин допринасят за благосъстоянието в Съюза (вж. Решение на Съда от 17 февруари 2011 г. по дело TeliaSonera, C-52/09, Сборник, стр. I-527, точка 22 и цитираната съдебна практика).

39 Следва да се напомни също, че Регламент № 1/2003, приет в приложение на член 83, параграф 1 ЕО, има за цел съгласно параграф 2, буква а) от същия член да гарантира спазването на забраните, предвидени в членове 81 ЕО и 82 ЕО.

40 За тази цел Регламент № 1/2003 предоставя на Комисията широко правомощие за разследване и проверка, като предвижда в член 18, параграф 1, че „[з]а да изпълни задълженията, възложени ѝ с настоящия регламент, Комисията може, чрез обикновено искане или чрез решение, да изиска от предприятията и от сдруженията на предприятия да предоставят цялата необходима информация“. В това отношение съображение 23 от посочения регламент уточнява, че Комисията „следва да разполага с правомощия [в рамките на Съюза] да изисква предоставяне на информацията, необходима за разкриване на […] злоупотреби с господстващо положение, забранени от член 82 [ЕО]“.

41 Така, за да се запази полезното действие на член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003, Комисията е в правото си да задължи едно предприятие да предостави цялата необходима информация относно факти, с които то може да е запознато, и да ѝ разкрие при необходимост притежаваните от него документи, свързани с тези факти, макар те да могат да послужат за установяване по отношение на него или на друго предприятие на съществуването на антиконкурентно поведение (вж. съображение 23 от Регламент № 1/2003; по аналогия вж. също, относно прилагането на Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3), Решение на Съда от 18 октомври 1989 г. по дело Orkem/Комисия, 374/87, Recueil, стр. 3283, точки 34 и 35, Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точка 61 и Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело Комисия/SGL Carbon, C-301/04 P, Recueil, стр. I-5915, точка 41 и Решение на Общия съд от 28 април 2010 г. по дело Amann & Söhne и Cousin Filterie/Комисия, T-446/05, Сборник, стр. II-1255, точка 327).

42 Според съдебната практика понятието „необходима информация“ трябва да бъде тълкувано в зависимост от целите, с оглед на които разглежданото правомощие за разследване е предоставено на Комисията. Изискването за взаимовръзка между искането за предоставяне на информация и предполагаемото нарушение е изпълнено, щом като на този етап от производството посоченото искане може законно да се разглежда като имащо връзка с предполагаемото нарушение, в смисъл че Комисията може разумно да предположи, че документът ще ѝ помогне да определи наличието на твърдяното нарушение (Решение на Общия съд от 12 декември 1991 г. по дело SEP/Комисия, T-39/90, Recueil, стр. II-1497, точка 29, потвърдено в производство по обжалване с Решение на Съда от 19 май 1994 г. по дело SEP/Комисия, C-36/92 P, Recueil, стр. I-1911, точка 21 и заключението на генералния адвокат Jacobs към Решение от 19 май 1994 г. по дело SEP/Комисия, посочено по-горе, Recueil, стр. I-1914, точка 21).

43 Освен това Комисията може да изисква само предоставянето на информация, която да ѝ позволи да провери обосноваващите провеждането на разследването предположения за нарушения, посочени в искането за предоставяне на информация (Решение на Общия съд от 12 декември 1991 г. по дело SEP/Комисия, посочено по-горе, точка 25 и Решение на Общия съд от 8 март 1995 г. по дело Société Générale/Комисия, T-34/93, Recueil, стр. II-545, точка 40). От друга страна, с оглед на широкото правомощие на Комисията за разследване и проверка тя

следва да прецени необходимостта от информацията, която иска от съответните предприятия (вж. в този смисъл Решение на Съда от 18 май 1982 г. по дело AM & S Europe/Комисия, 155/79, Recueil, стр. 1575, точка 17, Решение по дело Orkem/Комисия, точка 41 по-горе, точка 15, Решение на Съда от 22 октомври 2002 г. по дело Roquette Frères, C-94/00, Recueil, стр. I-9011, точка 78 и Решение на Общия съд от 8 март 2007 г. по дело France Télécom/Комисия, T-340/04, Сборник, стр. II-573, точка 148).

44 Накрая, важно е да се напомни, че Съдът многократно е подчертавал в рамките на прилагането на Регламент № 17, че на предприятието, което е предмет на мярка за разследване, е наложено задължение за активно сътрудничество, което предполага то да предостави на разположение на Комисията всички сведения относно предмета на разследването (Решение по дело Orkem/Комисия, точка 41 по-горе, точка 27, Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 41 по-горе, точка 62 и Решение по дело Комисия/SGL Carbon, точка 41 по-горе, точка 40).

45 Като се имат предвид текстът на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003 и неговата цел и в съответствие с напомнената в точки 41—44 по-горе съдебна практика следва да се приеме, че предвиденото в тази разпоредба правомощие за разследване е обвързано само с изискването за необходимост на поисканата информация, което се преценява от Комисията с цел да се проверят предположенията за нарушения, които обосновават провеждането на разследването, и по-специално, в настоящия случай, с цел да се разкрият злоупотребите с господстващо положение, забранени от членове 82 ЕО и 102 ДФЕС. Така всяко тълкуване на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003, което води до това да се забрани по принцип на Комисията да иска от дадено предприятие информация относно период, през който спрямо него не са били приложими правилата на конкуренция на Съюза, въпреки че такава информация е необходима, за да се разкрие евентуално нарушение на посочените правила от момента, в който те са приложими спрямо него, би могло да лиши тази разпоредба от полезно действие и би било в противоречие със задължението на Комисията да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими по случая обстоятелства (Решение на Съда от 21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 14, Решение на Общия съд от 24 януари 1992 г. по дело La Cinq/Комисия, T-44/90, Recueil, стр. II-1, точка 86 и Решение от 30 септември 2003 г. по дело Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98, T-212/98-T-214/98, Recueil, стр. II-3275, точка 404).

46 Впрочем такова тълкуване би се основавало на погрешния постулат, че информация относно период, през който правилата на конкуренция на Съюза не са били приложими за дадено предприятие, позволявала да се обяснят само събития, които са настъпили по време на същия този период.

47 Най-напред, в това отношение впрочем Съдът вече е постановил, във връзка с проверки, предприети по силата на член 14, параграф 3 от Регламент № 17 в испански предприятия малко след присъединяването на Кралство Испания към Общността, че не съществува правило, което да ограничава правомощията на Комисията за разследване само до действия, осъществени след присъединяването (Решение на Съда от 17 октомври 1989 г. по дело Dow Chemical Ibérica и др./Комисия, 97/87-99/87, Recueil, стр. 3165, точка 63).

48 По-нататък, както посочва Общият съд в Решение от 30 май 2006 г. по дело Bank Austria Creditanstalt/Комисия (T-198/03, Recueil, стр. II-1429, точка 89) относно случай на прилагане на член 81 ЕО, включването в решение за налагане на глоби на фактически констатации относно картел не може да се подчинява на условието Комисията да е компетентна да установи свързано с картела нарушение или на условието тя действително да е установила такова нарушение. Всъщност в решение, с което се установява нарушение или се налага санкция, е законосъобразно Комисията да опише фактическия и исторически контекст, в който се вписва неправомерното поведение (вж. също съображение 11 от обжалвано решение I и съображение 5 от обжалвано решение II).

49 В това отношение жалбоподателят не може да твърди, че Решение по дело Bank Austria Creditanstalt/Комисия, точка 48 по-горе, е ирелевантно в настоящия случай, тъй като по това дело този съд на Съюза не се произнесъл по правомощията на Комисията в областта на установяването на фактите при обстоятелства, при които правилата на конкуренция на Съюза не се прилагат, а единствено по правото на Комисията да публикува определена информация относно периода преди присъединяването на Република Австрия към Съюза.

50 Всъщност, от една страна, жалбоподателят по това дело е поддържал изрично, че публикуването на страните по решението за налагане на глоби, които се отнасяли до периода преди присъединяването на Република Австрия към Съюза, било незаконно, тъй като по-специално Комисията не била компетентна да разгледа нарушението, което той е извършил в Австрия през този период. От друга страна, от това решение е видно, че Общият съд действително е приел не само че включването в решение за налагане на глоби на фактически констатации относно картел не може да се подчинява на условието Комисията да е компетентна да установи свързано с картела нарушение или на условието тя действително да е установила такова нарушение, но и че същото важи за публикуването на такива констатации, като се има предвид, че това публикуване можело да бъде от полза на заинтересованите лица да разберат напълно мотивите за такова решение (Решение по дело Bank Austria Creditanstalt/Комисия, точка 48 по-горе, точки 81 и 89).

51 Накрая, следва да се подчертае, че този съд на Съюза е признал необходимостта за Комисията, в рамките на случаите, свързани с прилагането на член 81 ЕО, да поиска информация относно период, предхождащ периода на нарушение, за да уточни контекста, в който се вписва дадено поведение през този последен период. Така в Решение от 14 декември 2006 г. по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия (T-259/02-T-264/02 и T-271/02, Recueil, стр. II-5169, точка 150) Общият съд подчертава законността на направеното от Комисията в решение за налагане на глоби описание на по-широкия контекст, в който се вписва неправомерното поведение. Ирелевантно в това отношение е подчертаното от жалбоподателя обстоятелство, че по това дело съответните предприятия не оспорили точността на съдържащите се в разглежданото решение конкретни констатации, тъй като те не били основани на доказателства с дата от разглеждания период (Решение по дело Raiffeisen Zentralbank Österreich и др./Комисия, посочено по-горе, точка 151). Впрочем в Решение от 8 юли 2008 г. по дело Lafarge/Комисия (T-54/03, непубликувано в Сборника, точка 428) Общият съд е приел също че записка, предхождаща периода на нарушение, може да бъде взета предвид от Комисията, „за да се състави цялостна картина на контактите между конкурентите, и така с нея може да се подкрепи тълкуването на другите доказателства, съгласно които в случая въпросните конкурентни предприятия са осъществили контакти помежду си във връзка с увеличаването на цените“.

52 С оглед на гореизложеното следва да се отхвърлят доводите, че Комисията по принцип не можела да се основава на информация относно поведението на жалбоподателя преди присъединяването на Словашката република към Съюза, за да прецени съвместимостта на неговите практики с правилата на конкуренция на Съюза след посоченото присъединяване.

53 Освен това жалбоподателят твърди, че каквото и да е поведение преди 1 май 2004 г. не можело да бъде релевантно за преценката дали е нарушил член 82 ЕО или 102 ДФЕС след 1 май 2004 г. Всъщност той твърди, че не съществува никаква връзка между правния критерий на спорното нарушение и исканата информация, тъй като преди 1 май 2004 г. член 82 ЕО и член 102 ДФЕС не били приложими към фактите, за които се отнася разследването на Комисията.

54 Този довод трябва да се отхвърли. Всъщност следва да се приеме, първо, че независимо че се отнасят до период, който предхожда предполагаемия период на нарушение, информацията или документите относно развитието на разглежданите пазари и относно действащите на тези пазари предприятия могат да позволят на Комисията да определи въпросните пазари или да установи дали съответното предприятие има господстващо положение на тези пазари (съображение 13 от обжалвано решение I).

55 Второ, що се отнася до злоупотребите, които Комисията твърди, че са допуснати, за да обоснове започването на производството за установяване на нарушение (вж. точка 3 по-горе), трябва също да се подчертае, че някои данни за разходите преди 1 май 2004 г. биха могли да се окажат необходими, за да се определи евентуалното съществуване на ценова преса, с което жалбоподателя се съгласява в хода на съдебното заседание. Възможно е определени инвестиционни разходи да бъдат амортизирани в продължение на период, който не съвпада задължително с периода на нарушение (вж. съображение 3 от обжалвано решение II). Впрочем това е видно от изтъкнатата от жалбоподателя практика на Комисията по вземане на решения във връзка със злоупотребите с господстващо положение (вж. съображения 76 и 77 от Решение на Комисията от 16 юли 2003 година относно производство по прилагане на член 82 ЕО (COMP/38.233 — Wanadoo Interactive); вж. и по-специално съображения 328, 474—489 от Решение на Комисията от 4 юли 2007 година относно производство съгласно член 82 ЕО (COMP/38.784 — Wanadoo España/Telefónica). В това отношение следва да се отхвърли изложеният по дело T-171/10 довод на жалбоподателя, че исканата от Комисията конкретна информация трябва да бъде „стриктно“ необходима в дадения случай за прилагането на критерия на свиването на маржовете. Всъщност, както подчертава Комисията, предложеното от жалбоподателя тълкуване на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003 било равностойно на това да се изисква от Комисията, преди да отправи искане за предоставяне на информация, да познава съдържанието на исканите документи и тяхното значение за целите на разследването.

56 Освен това в някои случай наличната информация относно разходите не е специфична за период, който няма връзка с нарушението (вж. бележка под линия 64 от Решение на Комисията от 16 юли 2003 година относно производство по прилагане на член 82 (COMP/38.233 — Wanadoo Interactive). Впрочем тази хипотеза е изрично призната от жалбоподателя, тъй като с писмо от 14 август 2009 г. той уведомява Комисията, че е решил да ѝ предостави определени данни за 2004 г., които се отнасят до периода преди присъединяването на Словашката република към Съюза, „тъй като не било възможно отделяне по разбираем начин на разглежданите данни“ (вж. точка 10 по-горе).

57 Накрая, както правилно отбелязва Комисията, документите, в които се посочват решения или споразумения, взети от жалбоподателя или сключени от него преди 1 май 2004 г., но които са приведени в действие след присъединяването на Словашката република към Съюза, могат също да се разглеждат от Комисията като необходими за установяване на настъпилите след посоченото присъединяване факти и за тяхното правилно тълкуване.

58 Така сведения, насочени към установяването на евентуално намерение за отстраняване на конкурентите, могат да се окажат релевантни в рамките на прилагането на член 82 ЕО за целите на подходящото разследване на случая (вж. в този смисъл, що се отнася до решение, с което се разпорежда извършването на проверка, Решение по дело France Télécom/Комисия, точка 43 по-горе, точка 150; в този смисъл вж. също Решение на Съда от 3 юли 1991 г. по дело AKZO/Комисия, C-62/86, Recueil, стр. I-3359, точки 71 и 72 и Решение по дело TeliaSonera, точка 38 по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).

59 Трето, следва да се посочи, че съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 с решение Комисията може да налага санкции на предприятия, когато умишлено или поради небрежност те нарушават член 82 ЕО. Общият съд обаче е постановил, че за да прецени тежестта на нарушенията на правилата на конкуренция, за които носи отговорност дадено предприятие, при определянето на съразмерна за тази тежест глоба Комисията може да вземе предвид по-специално особената тежест на нарушенията, които са част от целенасочена и съгласувана стратегия, целяща чрез различни практики за отстраняване на конкурентите да запази изкуствено или да затвърди господстващото положение на предприятието на пазарите, на които конкуренцията вече е ограничена (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 6 октомври 1994 г. по дело Tetra Pak/Комисия, T-83/91, Recueil, стр. II-755, точка 241 и Решение от 25 юни 2010 г. по дело Imperial Chemical Industries/Комисия, T-66/01, Сборник, стр. II-2631, точка 372 и цитираната съдебна практика).

60 Следователно информация и документи — дори такива, които се отнасят до период преди периода на нарушение, като някои вътрешни изложения на жалбоподателя, посочени в точка IV от приложение I към обжалвано решение I, и чиято релевантност се оспорва от жалбоподателя, — от които би могло да се установи съществуването на стратегия на жалбоподателя за изключване, могат да помогнат на Комисията да определи тежестта на евентуалното нарушение и следователно да се разглеждат като необходими, за да се позволи на Комисията да изпълни възложените ѝ от Регламент № 1/2003 задължения по смисъла на член 18, параграф 1 от посочения регламент.

61 Ето защо, обратно на твърдяното от жалбоподателя, обстоятелството, че понятието за злоупотреба с господстващо положение има обективно съдържание и не изисква намерение за увреждане, не води до това да се приеме, че намерението да се прибегне до практики, чужди на конкуренцията, основана на качествата, е ирелевантно във всички случаи, тъй като то винаги може да се вземе предвид в подкрепа на заключение, че съответното предприятие е извършило злоупотреба с господстващо положение, като се има предвид все пак, че подобно заключение би трябвало, на първо място, да се основава на обективното установяване на материално привеждане в действие на поведението, представляващо злоупотреба. Следователно Комисията има право да разгледа вътрешната документация на съответните предприятия, тъй като тя може да докаже, че е било замислено отстраняване на конкурентите, или напротив, да подскаже друго обяснение на разглежданите практики.

62 Предвид гореизложените съображения и без да е необходимо Общият съд да се произнася по доводите на Комисията, изложени по дело T-458/09 и изведени от използването от жалбоподателя на оневиняваща информация за периода преди 1 май 2004 г., жалбоподателят не може да твърди, че информация и документи за периода преди тази дата са ирелевантни за целите на преценката от Комисията на евентуален отказ за предоставяне на услуги, на евентуалното свиване на маржовете и на всяко друго евентуално поведение на изключване (вж. съображение 1 от обжалвано решение I и съображение 1 от обжалвано решение II), поради обстоятелството че установяването на такива нарушения можело да бъде основано само на обективни и последващи нарушението данни.

63 В хода на съдебното заседание в крайна сметка жалбоподателят твърди, че не съществува обективна връзка между цялата поискана информация и твърдените нарушения, което при условията на евентуалност обосновавало частична отмяна на обжалваните решения, доколкото те се отнасяли, поне отчасти, до определена информация, която нямала обективна връзка с твърдените нарушения. Без обаче да е необходимо Общият съд да се произнася по допустимостта на такова искане, оспорено от Комисията, е достатъчно да се констатира, че то по никакъв начин не е доказано от жалбоподателя, поради което трябва да бъде отхвърлено.

64 С оглед на всички гореизложени съображения първото правно основание следва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от нарушение на „принципа на справедлив съдебен процес“

65 С второто си правно основание жалбоподателят твърди, че с приемането на обжалвани решения I и II Комисията е нарушила „принципа на справедлив съдебен процес“, закрепен в член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ C 303, 2007 г., стр. 1, наричана по-нататък „Хартата“). По същество според жалбоподателя Комисията не провежда разследването си с изискваните внимание, сериозност и грижа, доколкото нейният анализ на поведение след присъединяването на Словашката република към Съюза е направен с помощта на информация относно периода преди посоченото присъединяване, въпреки че разглежданото поведение преди присъединяването било напълно законно от гледна точка на конкурентното право на Съюза. С оглед на гореизложеното според Общия съд трябва да се счита, че в рамките на второто си правно основание жалбоподателят се позовава на нарушение на принципа на добра администрация.

66 Следва да се напомни, че в съображение 37 от Регламент № 1/2003 е уточнено, че с посочения регламент „се зачитат основните права и се съблюдават принципите, прогласени по-специално с Хартата на Европейския съюз за основните права“ и че той „следва да се тълкува и прилага при зачитане на тези права и принципи“. Освен това след влизането в сила на Договора от Лисабон по силата на член 6, параграф 1, първа алинея ДЕС Хартата има същата юридическа сила като Договорите.

67 Член 41 от Хартата, озаглавен „Право на добра администрация“ предвижда в параграф 1, че „[в]секи има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок“.

68 Съгласно практиката на съдилищата на Съюза относно принципа на добра администрация в случаите, когато институциите на Съюза разполагат с право на преценка, спазването на предоставените от правния ред на Съюза гаранции в административните производства е от още по-голямо значение. Сред тези гаранции по-специално е задължението на компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая (Решение по дело Technische Universität München, точка 45 по-горе, точка 14, Решение по дело La Cinq/Комисия, точка 45 по-горе, точка 86 и Решение по дело Atlantic Container Line и др./Комисия, точка 45 по-горе, точка 404).

69 В светлината на тези уточнения следва да се определи дали с приемането на обжалваните решения Комисията е нарушила принципа на добра администрация.

70 На първо място, според жалбоподателя не е допустимо за доказване на нарушение на член 82 ЕО след 1 май 2004 г. Комисията да се опитва да получи информация за поведението му на пазара към момент, в който той не е бил длъжен да спазва тази разпоредба.

71 Този довод трябва да се отхвърли. Всъщност именно поради задължението на Комисията да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая тя следва да подготви дадено решение с цялата дължима грижа и да вземе решението си въз основа на всички данни, които биха могли да имат значение за него. За тази цел съгласно член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 Комисията разполага с правомощието да изиска от предприятията „цялата необходима информация“.

72 Както следва обаче от съображенията, изложени в рамките на първото правно основание, информация и документи, дори относно периода преди присъединяването на Словашката република към Съюза и преди периода на нарушение, могат да се окажат необходими, за да се позволи на Комисията да изпълни по безпристрастен и справедлив начин възложените ѝ с Регламент № 1/2003 задължения.

73 На второ място, жалбоподателят твърди, че разследването и преценката на Комисията, що се отнася до него, са погрешно извършени. Всъщност той твърди, че документите, които е длъжен да представи по силата на обжалвано решение I, могат да повлияят на възприемането от страна на Комисията на неговото поведение след присъединяването на Словашката република към Съюза. При все това с оглед на изложеното в точки 41—62 по-горе този довод не би могъл да се приеме. Във всеки случай подобен довод трябва да се отхвърли, тъй като той е основан на чисто хипотетична предпоставка. Всъщност обжалвани решения I и II нямат за предмет да анализират поведението на жалбоподателя след 1 май 2004 г.

74 С оглед на изложеното по-горе второто правно основание трябва да се отхвърли.

По третото правно основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност

75 В рамките на настоящото правно основание жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност, тъй като в обжалвани решения I и II поискала от него информация и документи относно периода преди присъединяването на Словашката

република към Съюза, които не били необходими за преценката на твърдяното нарушение на конкурентното право. В това отношение трябвало да се вземе предвид основният принцип за ненарушаване на личната сфера, който изисквал Комисията да не упражнява правомощията си по разследване отвъд необходимото. Освен това, без изрично да изтъква правно основание, изведено от нарушение на член 253 ЕО, що се отнася до обжалвано решение I, и на член 296 ДФЕС, що се отнася до обжалвано решение II, жалбоподателят твърди, че Комисията не обяснява по правдоподобен начин защо исканата информация е необходима за преценката на поведението, за което се твърди, че представлява злоупотреба, след 1 май 2004 г. Впрочем в това отношение жалбоподателят посочва, че Комисията вече е получила информация, отнасяща се за период от повече от пет години след присъединяването на тази държава членка към Съюза.

76 На първо място, доколкото жалбоподателят действително е искал да изложи правно основание, изведено от нарушение на членове 253 ЕО и 296 ДФЕС, то трябва да бъде отхвърлено. Всъщност, както Съдът е постановил в Решение от 26 юни 1980 г. по дело National Panasonic/Комисия (136/79, Recueil, стр. 2033, точка 25) във връзка с член 14, параграф 3 от Регламент № 17 и както Общият съд е постановил в Решение по дело Société Générale/Комисия, точка 43 по-горе (точка 62) във връзка с член 11, параграф 3 от същия регламент, член 18, параграф 3 от Регламент № 1/2003 определя основните елементи на мотивите на решение за отправяне на искане за предоставяне на информация.

77 Така тази разпоредба предвижда, че Комисията „следва да посочи правното основание и целта на искането, да уточни каква информация се изисква и да определи срока, в който трябва да се предостави информацията“. Освен това тази разпоредба уточнява, че Комисията „посочва и санкциите, предвидени в член 23“, че тя „посочва или налага санкциите, предвидени в член 24“ и че „посочва и правото на обжалване на решението пред Съда на Европейските общности“. В това отношение Комисията не е длъжна да съобщи на адресата на такова решение цялата информация, с която разполага относно предполагаемите нарушения, нито да направи точна правна квалификация на тези нарушения, но е длъжна ясно да посочи предположенията, които възнамерява да провери (Решение по дело Société Générale/Комисия, точка 43 по-горе, точка 62).

78 В настоящия случай, освен че, от една страна, съображения 20 и 21 и диспозитивът на обжалвано решение I, и от друга страна, съображения 17 и 18 и диспозитивът на обжалвано решение II, се позовават изрично на санкциите и правото на обжалване, посочени в точка 77 по-горе, следва да се посочи, че в съображения 12—15 от обжалвано решение I (вж. точки 13—16 по-горе) и в съображение 3 от обжалвано решение II (вж. точки 21 и 22 по-горе) Комисията мотивира надлежно причините, поради които исканите в приложението към обжалвани решения I и II информация и документи са необходими за целите на извършваното от нея разследване на твърдяното нарушение.

79 По-конкретно Комисията изрично посочва, от една страна, в съображение 14 от обжалвано решение I, причините, поради които счита, че съдържащите се в точки I и II от приложение I към обжалвано решение I искания за предоставяне на информация са необходими, и от друга страна, в съображение 15 от обжалвано решение I, причините за искането ѝ за предоставяне на документите, споменати в точки III и IV от посоченото приложение (вж. точки 15 и 16 по-горе). В съображение 3 от обжалвано решение II Комисията също обосновава необходимостта от „доклада тип UCN“ и от информацията и документите относно разходите за придобиване на нови клиенти и относно някои капиталови разходи на Slovak Telekom за предоставянето на определени широколентови услуги (вж. точки 21 и 22 по-горе).

80 На второ място, макар жалбоподателят да твърди, че обжалвани решения I и II нарушават принципа на пропорционалност, това правно основание следва да бъде отхвърлено.

81 В самото начало следва да се напомни, че отправените от Комисията до дадено предприятие искания за предоставяне на информация трябва да спазват принципа на пропорционалност и че наложеното на дадено предприятие задължение да предостави информация не трябва да

представлява за него несъразмерна тежест по отношение на нуждите на разследването (вж. Решение от 12 декември 1991 г. по дело SEP/Комисия, точка 42 по-горе, точки 51 и 52 и Решение по дело Atlantic Container Line и др./Комисия, точка 45 по-горе, точка 418 и цитираната съдебна практика). Освен това съгласно съдебната практика изискването за закрила срещу произволната и непропорционална намеса на публичната власт в сферата на частната дейност на всяко лице, независимо дали то е физическо или юридическо, е признато като основен принцип на правото на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Съда от 21 септември 1989 г. по дело Hoechst/Комисия, 46/87 и 227/88, Recueil, стр. 2859, точка 19 и цитираната съдебна практика).

82 Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е поискала от него информация и документи относно периода преди присъединяването на Словашката република към Съюза, въпреки че такива информация и документи не били необходими и не можело да се предположи, че ще бъдат необходими за преценката на твърдяното нарушение. В това отношение той твърди, че Комисията вече е получила информация за период от повече от пет години след присъединяването на тази държава членка към Съюза. Така Комисията го принудила, под заплахата от налагане на периодични санкционни плащания, да вложи значителни човешки ресурси и да предостави множество неразгласена публично информация, която не се отнася до периода на прилагане на член 82 ЕО и на член 102 ДФЕС. Тази констатация била затвърдена при разглеждането на естеството на специфично формулираните срещу жалбоподателя твърдения.

83 Следва да се констатира, че по дело T-458/09 жалбоподателят не е направил никакво уточнение относно причините, поради които наложеното му задължение да предостави множество неразгласена публично информация или да вложи значителни човешки ресурси във връзка с това е представлявало за него несъразмерна тежест по отношение на нуждите на разследването. По дело T-171/10 той подчертава, че обстоятелството, че исканата информация не се отнасяла до периода на разследване, не можела да бъде използвана, за да се установи злоупотреба през периода, за който тя се отнася, и не представлявала условие sine qua non за установяването на нарушение, за което се твърди, че е допуснато след присъединяването на Словашката република към Съюза, навеждало на мисълта, че обжалвано решение II нарушава принципа на пропорционалност.

84 При все това, доколкото посочените в точки 82 и 83 по-горе твърдения за нарушения се смесват с тези, които бяха отхвърлени в рамките на първото правно основание, и доколкото жалбоподателят не излага никакво друго обяснение относно несъразмерния характер на наложената му тежест, не може да се установи, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност.

85 Във всички случаи, както Комисията посочва в писмената си дуплика, в действителност тя ограничила наложената на жалбоподателя тежест. Така в обжалвано решение I Комисията единствено поискала от жалбоподателя да ѝ предостави изложения и други документи, които считала за необходими, след като направила предварителен анализ на протоколите на съвета на директорите на жалбоподателя. В обжалвано решение II тя свела исканията си до някои документи, по-специално след проведено обсъждане с жалбоподателя относно видовете финансови и счетоводни доклади и информацията, с която той разполага. Що се отнася до изложения в хода на съдебното заседание довод на жалбоподателя, че Комисията изпратила до него, както и до неговото дружество майка, 17 искания за предоставяне на информация, някои от които се отнасяли до актуализирането на налична информация, Комисията посочва, без това да бъде оспорено от жалбоподателя, че тези искания са били отправени след приемането на обжалваните решения. След като законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява в съответствие с фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на неговото приемане, доводът на жалбоподателя трябва да бъде отхвърлен като неотносим (Решение на Съда от 7 февруари 1979 г. по дело Франция/Комисия, 15/76 и 16/76, Recueil,

стр. 321, точка 7, Решение на Съда от 17 май 2001 г. по дело IECC/Комисия, C-449/98 P, Recueil, стр. I-3875, точка 87 и Решение на Съда от 15 април 2010 г. по дело Gualtieri/Комисия, C-485/08 P, Сборник, стр. I-3009, точка 26).

86 Второ, Комисията нарушила принципа на пропорционалност, като поискала от жалбоподателя да ѝ предостави данни относно периода, предхождащ приблизително с година и половина присъединяването на Словашката република към Съюза, което показвало, че изискваната информация нямала достатъчна връзка с твърдяното нарушение.

87 При все това подобно твърдение за нарушение по същество също има за цел да докаже, че поисканата информация не е била необходима по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламент № 1/2003.

88 Подобно твърдение за нарушение обаче бе отхвърлено в рамките на първото правно основание. Във всеки случай във връзка с обжалвано решение I следва да се констатира, че жалбоподателят не оспорва съдържащите се в съображение 14 от него твърдения, че от една страна, предаването „АТМ“ и основната мрежа на жалбоподателя (точки I и II от приложение I към обжалвано решение I) са били пуснати преди 1 май 2004 г., и от друга страна, към датата на обжалвано решение I жалбоподателят все още ги използвал при предоставянето на широколентови услуги на едро и дребно. Също така жалбоподателят не оспорва съдържащите се в съображение 15 от обжалвано решение I твърдения, че споменатите в точки III и IV от приложение I към посоченото решение документи се отнасяли, от една страна, до широколентови услуги на едро и дребно, които били пуснати на пазара през 2003 г. и които жалбоподателят продължил да предоставя след 1 май 2004 г., и от друга страна, по-специално до планирането на посочените услуги, пускането им на пазара, свързаните с тях инвестиции и тяхното развитие. Впрочем Комисията основателно е приела, че макар и да се отнася до периода, предхождащ приблизително с година и половина присъединяването на Словашката република към Съюза, такава информация е необходима. Колкото до обжалвано решение II, поради изложените в точка 55 по-горе мотиви същото важи и за исканията за предоставяне на информация относно приходите, разходите (които евентуално трябва да бъдат амортизирани) и относно рентабилността на жалбоподателя (вж. точки 21 и 22 по-горе).

89 С оглед на гореизложеното жалбоподателят не е доказал, че принципът на пропорционалност е нарушен, поради обстоятелството че исканите документи и информация се отнасят до периода, който предхожда приблизително с година и половина присъединяването на Словашката република към Съюза.

90 Трето, по дело T-171/10 жалбоподателят упреква Комисията, че не му е изпратила „обикновено искане за предоставяне на информация“. Съгласно член 18 от Регламент № 1/2003 обаче Комисията може да поиска информация от дадено предприятие „чрез обикновено искане или чрез решение“, без тази разпоредба да поставя приемането на решение в зависимост от предварително отправено „обикновено искане“. Следователно не може да се счита, че Комисията е нарушила принципа на пропорционалност единствено поради обстоятелството че е приела обжалвано решение II, без преди това да е отправила такова обикновено искане до жалбоподателя. Впрочем следва да се приеме, че Комисията не е нарушила принципа на пропорционалност, като е поискала от жалбоподателя в обжалвано решение II да предостави информация, без да му изпрати такова предварително обикновено искане, предвид обстоятелствата, посочени в съображения 7 и 13 от обжалвано решение II, и по-конкретно опасността от закъснение при нейното изпращане, това че в миналото жалбоподателят е отказал да предостави информация относно периода преди 1 май 2004 г. и жалбата за отмяна на обжалвано решение I (вж. точка 23 по-горе).

91 От това следва, че третото правно основание, както и жалбата в нейната цялост трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

92 По силата на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят по дело T-458/09 и по дело T-171/10 е загубил същите, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски по всяко от тях, в съответствие с искането на Комисията в този смисъл.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Отхвърля жалбите.

2) Осъжда Slovak Telekom a.s. да заплати съдебните разноски.

Truchot Martins Ribeiro Kanninen

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 март 2012 година.

Подписи